

Wiskunde is een maîtresse die je nooit verlaat

Ik ben in 1974 wiskunde in Amsterdam gaan studeren. W3 heette mijn studievariant toen: wiskunde met natuur- en sterrenkunde. Ik was op de middelbare school gefascineerd geraakt door wiskunde dankzij een enthousiaste leraar die bij mij het vonkje deed overspringen. Hij was in staat aan scholieren te laten zien dat wiskunde een creatieve activiteit is en geen saaie aangelegenheid.

In Amsterdam richtte ik me al snel op zuivere wiskunde. Ik was geboeid door structuren en het isomorfiebegrip. Ik herinner me bijvoorbeeld dat ik ‘ontdekte’ dat de groep van de positieve reële getallen onder vermenigvuldiging isomorf is met de groep van alle reële getallen onder optelling. Dat de natuurlijke logaritme als isomorfisme fungeerde vond ik zeer bijzonder.

Gaandeweg mijn studie verloor ik gek genoeg toch een beetje mijn interesse en werd het studietempo ook wat trager. Ik begon me ook een beetje zorgen te maken wat ik nu met mijn wiskundestudie ‘kon worden’. Wiskundeleraar worden wilde ik niet en ik was niet gemotiveerd en goed genoeg om te promoveren en een academische carrière na te streven. Mede onder invloed van een paar vrienden die economie studeerden heb ik toen besliskunde (een econometrie vak) als bijvak gekozen. Ik had toen ook al uit praktische overwegingen vakken als statistiek en informatica gekozen.

In 1980 ben ik de ‘kopstudie’ bedrijfskunde erbij gaan studeren (aan de toenmalige interfaculteit in Delft). Ik was toen al bijna klaar met mijn wiskundestudie maar ben formeel in 1983 in beide studies afgestudeerd. Met dit dubbel doctoraal op zak vond ik heel gemakkelijk een baan: iemand die wiskunde gestudeerd heeft, heeft al snel het imago analytisch en slim te zijn en samen met de meer praktijkgerichte bedrijfskundestudie was dit een ideale combinatie om een baan in het bedrijfsleven te vinden.

Mijn eerste baan was die van (junior)accountant en management consultant bij Peat Marwick (nu opgegaan in KPMG). Van daaruit

ben ik overgestapt naar McKinsey, een bekend adviesbureau. Vervolgens ben ik bij een paar bedrijven financieel directeur geweest en sinds een jaar ben ik zelfstandig interim-manager op het gebied van managementinformatie en administratieve organisatie. Op dit moment leid ik in die hoedanigheid een groot project bij KPN.

Gek genoeg is de laatste jaren mijn interesse in wiskunde weer sterk toegenomen. Ik neem weer oude en nieuwe wiskundeboeken ter hand en beleef er veel plezier aan. Ik zit ook in de publicatiecommissie van het Nieuw Archief voor Wiskunde (een beetje vergelijkbaar met de *Mathematical Intelligencer*), een uitgave van het Wiskundig Genootschap die ik iedereen die geïnteresseerd is in wiskunde, maar zich toch niet helemaal een echte wiskundige voelt, kan aanbevelen (zie ook het stuk van Chris Zaal in de vorige aflevering van deze nieuwsbrief). Soms speel ik wel eens met de gedachte om alsnog te promoveren Zoals mijn wiskundeleraar op de middelbare school al zei: ‘Wiskunde is een maîtresse die je nooit verlaat’.

Michiel Vermeulen
michiel.vermeulen@planet.nl